

OPIS IN OZNAKA OSEBE

- **Opis osebe** je objektivno besedilo, v katerem opišemo **zunanost osebe** (starost, višino, težo, barvo oči, obliko obraza in nosu, polt, lase, razne posebnosti), kaj ima **oblečeno in obuto** v različnih letnih časih, s čim se **prehranjuje**, kaj počne v **prostem času** in **kje živi**. Vrstni red podtem ni pomemben, zato lahko zaporedje posameznih odstavkov zamenjamo.
- Opis osebe vsebuje veliko pridevnikov, s katerimi poskušamo čim natančneje opisati osebo, da si jo naslovnik lažje predstavlja. **Glagoli** so v **sedanjiku**, saj opisujemo značilnosti, ki veljajo dlje časa.
Kadar opisujemo osebo, ki ne živi več, so glagoli v pretekliku.
- **Opis osebe** tvorimo tudi, ko opisujemo storilca kaznivega dejanja ali pogoščano osebo, ko opisujemo osebo slepim in slabovidnim ipd. Najpogosteje jih beremo ali slišimo v medijih.

- **Oznaka osebe** je subjektivno besedilo, v katerem predstavimo svoje mnenje ali mnenje drugih o značajskih lastnostih osebe, na katere sklepamo iz ravnanja osebe ali njenih dosežkov.
- Če želimo to storiti čim bolj nepristransko, moramo osebo dobro poznati. Pri označevanju ne smemo biti krivični, truditi se moramo, da čim več trditev tudi utemeljimo. Ni nujno, da navajamo zgolj **pozitivne lastnosti**, navedemo lahko tudi **negativne lastnosti**.
- Pri oznaki osebe so v ospredju pridevniki in samostalniki, uporabljeni **glagoli** so v **sedanjiku**, ki pomeni brezčasnost.
- Najpogosteje označujemo književne osebe ali pa so oznake osebe del nagovora ob jubilejih, ob podelitvah nagrad in priznanj ali ob nagovoru umrlim, oznaka pa je tudi obrekovanje, le da v tem primeru navajamo večinoma slabe lastnosti.